

Jus Canonicum Practice Explicatum

Seu Decisiones Casuum Ad Singulos Decretalium Gegorii Papæ IX. Titulos,
& ad Consuetum Referendi Modum accommodatæ

Complectens dimidiam Decretalium Partem, videlicet nonaginta duos
Titulos, nimirum usque ad Titulum XX. Libri de Feudis exclusivè

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1728

Decisio XIII. De Ordinatis à Suffraganeo, qui deposuit Dignitatem &
Officium suum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62305)

men institutum cognoscit inhabiles, etiam hoc ipso absolute velit non ordinare, quos ignorat, etiam per fraudem deceptus, esse inhabiles: imò potest & debet secundum Jura velle examinare ordinandos, ut constet de habilitate, eos aliàs non ordinaturus, si deprehenderet impedimentum, & simul ordinare examinatos, in quibus non deprehendit defectum, licet habeant re ipsa. Ad 3. Non peccat Episcopus conferendo Ordines illi, quem putat esse dignum & habilem, licet per fraudem deceptus sit, imò peccaret, talem non ordinare inten-

dendo, juxta doctrinam traditam: ergo hoc argumentum est pro nobis, quia Episcopus non est presumendus malus, & peccare velle ordinando: peccaret autem non intendendo absolute Ordines conferre iis, qui sunt inhabiles, quorum inhabilitatem nescit. Ad 4. *N. conf.* ex dictis. Ad 5. Pariter ex dictis *Negatur Conf.* cooperari merè materialiter & ignoranter ad alterius peccatum non est peccatum: imò peccatum esset velle non ordinare accedentem, quem Episcopus ignorat esse inhabilem vel indignum.

TITULUS XIII.

De Ordinatis ab Episcopo, qui renuntiavit Episcopatu.

DECISIO XIII.

De Ordinatis à Suffraganeo, qui deposuit Dignitatem & Officium suum.

SPECIES FACTI.

PROcopius ex Ordine Regulari à quodam Romani Imperii Principe & Episcopo, proxima consanguinitate conjuncto, assumptus fuerat in Suffraganeum, seu Vicarium in Pontificalibus, vulgò *Wesh = Bischoff* dictus, vel Titularis in partibus infidelium.

Verum is amore solitudinis Religiosæ resignabat suum Episcopatum titulare, & dignitatem officiumque Suffraganei, se recipiens ad claustrum Religiosæ suæ familiæ, ut ibi vitam privatam in sancta quiete duceret. Contrigit autem, ut Sede Episcopali vacante per integrum

grum annum in ejus Dicecesi non conferrentur Ordines: ideo Superiores Ordinis petierunt ab ipso, ut junioribus suis conferret Ordines, & quidem majores, etiam Presbyteratus, & obtinuerunt. Juniores igitur ex voluntate Superiorum & bona fide à Procopio Sacris initiati sunt. Sed paulò post à quodam rerum peritiorum mora est ipsis

pluribus docet Gibalinus de censur. disquisit. 3. q. 1. consecr. 2.

QUÆSTIO.

An taliter Ordinati habeant usum & exercitium Ordinum susceptorum?

Quid nî? reponebant Superiores. Certum enim est, Procopium fuisse aliquando ordinatum in verum Episcopum, adeoque Characterem Episcopalem recepisse, qui est indelebilis & inaufribilis, neque per renuntiationem amissus: ergo validè saltem ordinavit Procopius hos Regulares, isti autem propter bonam fidem licitè ordinati sunt. Si autem licitè sunt Ordinati, non Subjacent poenæ, qualis esset suspensio ab exercitio Ordinum. arg. can. Ordinationes caus. 9. q. 1. ubi de ordinatis ab hæretico Episcopo, qui licitum Ordinis Episcopalis usum non habuit, dicitur, quòd ordinati nescientes, Episcopum Hæreticum esse, & usum Ordinis non habere, Suspensionem non incurrant, sed gradus seu ordinis accepti executionem habeant: ergo & bona fide ordinati ab Episcopo, qui renuntiavit, & sic Ordinis sui Episcopalis usum non amplius habuit, gradus accepti executionem habent. Neque malitia Ministri impedire potest Sacramenti effectum; & Suspensionis censura non potest incurri sine culpa propria, ut ex

pluribus docet Gibalinus de censur. disquisit. 3. q. 1. consecr. 2.

Verum aliter decidit Alexander III. in c. 1. h. t. ibi: *Sanè si ab eodem* (scilicet Episcopo, qui non tantum renuntiavit loco, sed etiam dignitati, seu Ordini Episcopali, uti planè Procopius renuntiassè videtur) *Sacros Ordines factà renuntiatione scienter quis receperit; quia indignum se fecit, executionem officii non habebit; ubi non scienter, poterit, nisi crassa & supina fuerit ignorantia, discretus Pontifex dispensare.* Adeoque licèt non scienter, h. e. sine culpa, aliquis suscipiat Ordinem sacrum ab Episcopo, qui renuntiavit loco & dignitati simul (idem est de suscipiente ab Episcopo excommunicato, suspenso, vel ex alio capite exercitium Ordinis Episcopalis non habente) opus habet dispensatione ad hoc, ut ei liceat susceptum Ordinem sacrum exercere. Confirmatur: Episcopus, qui renuntiavit dignitati, renuntiavit Ordini, vel potius exercitio Ordinis Episcopalis: ergo exercitium Ordinis non habet ipse. per c. post translationem. §. cum ergo, de renunt. ergo

ergo nec aliis per collationem Ordinum dare potest ordinatis à se in Sacerdotibus. Gonzal. in d. c. 1. n. 7.

Nec obstat, quòd pœna Suspensionis non incurratur sine propria culpa, & à licitè Ordinem sacrum suscipiente; negatur enim suppositum, quòd hæc sit Sensus propriè dicta, prout est Censura, & habeat rationem pœnæ: sed tantùm est aliqua inhabilitas, proveniens ex parte Ordinantis, qui propter renuntiationem carebat exercitio Episcopalis Ordinis. Id quod insinua-

vit textus c. 1. cit. qui adhibet verbum *dispensare*, quod in irregularitatibus & inhabilitatibus locum habet; nam in Censuris & Suspensionibus propriè dictis *Absolutio*, non *Dispensatio* procedit. Nec refragatur textus in d. can. *Ordinationes*. quia nec ibi ignoranter Ordinato ab excommunicato conceditur statim executio Ordinis suscepti, & absque dispensatione, quia subjunguntur hæc verba: *misericorditer suscipi jubemus. Et: veniã dignus habeatur.* Gonzal. n. 9. in f.

TITULUS XIV.

De Ætate, & Qualitate, & Ordine Praeficiendorum.

DECISIO XIV.

De valde indocto ad Beneficium Parochiale promotò.

SPECIES FACTI.

STudiosus quidam, sanguine nobilis (quem dissimulato proprio nomine Oscitantium vocamus) per aliquot annos in hac nostra Universitate Ingolstadiana versatus præter Theologiam Moralem frequentasse videri voluit Jus utrumque, sed frequentior in popinis, quàm in Lectionibus, quarum tanquam Auditor inscribi voluit, rarus

in Collegiis, domi verò suæ tempus vel lusu, vel otio consumpsit unà cum pecuniis, ut adeò debitam scientiam, in Parochia requisitam, planè sibi non comparaverit. Nihilominus ope & patrocinio amicorum & consanguineorum, quos habebat potentes, vix Sacerdotiò initiatus ad pinguem Parochiam promotus est. At post aliquot an-